

UPANJE

Ali še znam ljubiti?
Je vsega konec?
Se najde še kakšna iskrica v pepelu?

Vsaka noč se konča z jutrom
in po vsaki zimi vzcveti pomlad.
Bodo tudi iz mojih ran zablesteli biseri
in se iz dolgega molka izvila pesem?

Pesem ljubezni v zahvalo, da sem ljubljena,
da zmorem ljubiti, saj si tudi ti del ljubezni.

Cvetka Lavrič

*Varuj me kakor zenico v očesu,
skrij me v senci svojih peruti.*

Ps 17,6

Uvod

Kazalo

- **Uvod**
- **Osrednja tema:** Skrb za otroke v luči Božje besede: Učinki ločitve na otroke
- **Utrinek:** Vsi sveti
- **Medsebojni odnosi:** Vzgoja otrok s podporo nekdanjega partnerja
- **Odmevi:** Skupina SRCE v javnosti
Kostanjev piknik
Obiranje oljk
Pohod na Magdalensko goro
- **Koledar prireditev v prihodnjih mesecih**
- **Oglasi, obvestila**

Prihajajoče obdobje ob koncu leta (advent, božič) nas vabi hkrati k pogledu v preteklost in prihodnost.

V preteklost zato, ker proti koncu leta pregledamo, kaj se nam je v njem zgodilo (tudi v tej številki najdemo nekaj odmevov), v prihodnost pa zato, ker nam rojstvo Otroka v sveti božični noči vedno znova daje upanje.

Želim vam, da bi bila oba letošnja pogleda povezana z umirjenostjo, naklonjenostjo in dobroto.

Vili Granda

5.5 Uporaba otrok za prenašalce sporočil

Postaviti otroke v sredino in jih uporabljati kot prenašalce sporočil, je še ena od pogostih napak, ki jih storijo razvezani zakonci. Otroci se dobro zavedajo, kdaj jih zakonca uporabljata za pismonoše. Ta vloga jih ponižuje ter ustvarja v njih nepotrebne napetosti in zamere. Starša pa s tem gradita zid med seboj in otroki.

Otroci vaju potrebujejo kot močna starša, na katera se lahko naslonijo, nanju računajo in jima zaupajo, da bosta tam zanje.

Otroci ne želijo šibkih staršev, ki niso sposobni sami med seboj odraslo urediti stvari.

"Sovražim, da moram biti posrednica in v sredini. Zakaj se moja starša nista sposobna osebno pogovoriti?" pravi Marija, katere starši so ločeni.

Dr. Archibald Hart pravi: "Ne uporabljajte otrok za sporočila vašemu bivšemu partnerju. Otrok vam bo zameril in trpel posledice."

Če morate bivšemu zakoncu nekaj sporočiti, storite to po drugi poti, ne po otrocih. Več možnih načinov je: po telefonu, po e-pošti, s pismom ali pa s srečanjem na nevtralnem ozemlju, kjer ni vaših otrok. Vse te možnosti so na razpolago in vajinih otrok ni treba spravljati v stresni položaj.

Ko sem bil otrok, sem govoril kakor otrok, mislil kakor otrok, sklepal kakor otrok. Ko pa sem postal mož, sem prenehal s tem, kar je otroškega. (1 Kor 13,11)

Gospod Bog, včasih se res vedem otročje. Odpusti mi. Prosim te, da se bom lahko v dobro otrok s svojim bivšim zakoncem zrelo in odraslo pogovoril. Vodi me pri tem. Amen.

5.6 Izguba struktur: pravil, meja, reda in avtoritete

Pomembno je, da ima tvoj dom pravila, meje, osnovni red in ves čas avtoriteto za otroka. Otrokom mora biti jasna njihova odgovornost. Poznati morajo pravila in posledice kršenja. O tem se pogovorite tudi z bivšim partnerjem, ki pride po otroke. Naj ve, kaj pričakujete od otrok in od njega glede pravil, meja in osnovnega reda.

Izguba domače strukture je lahko za otroke uničujoča. Otroci potrebujejo trdno in stalno rutino, na katero se lahko zanesejo. Ko eden od staršev odide, se urniki in rutine spremenijo. Otroci so bolj gotovi, če vedo, kaj se bo zgodilo. Rutina daje domu občutek gotovosti in varnosti. Vsak roditelj mora razviti seznam pravil in rutine. Potem se otroci lahko prilagodijo obema domovoma.

Če so otroci veliko prepuščeni sami sebi, še posebno popoldne, zabredejo v težave in delajo stvari, ki jih ne bi smeli in jim škodujejo. Če ni nikakršne strukture in vsak lahko dela, kar hoče, se vsi sprašujejo: "Kdo je tu glavni? Kaj se dogaja?" Odnosi se pokvarijo. Prebudi se veliko jeze. Otrok, ki je nagnjen k vdaji, se bo v resnici tudi vdal.

Vzgajaj svojega sina, saj je upanje, tvoja duša naj se ne prevzdigne, da bi ga izročil smrti. (Prg 19,18)

Angleški prevod pravi: Discipliniraj svojega otroka, dokler imaš še priložnost, če mu popuščaš, ga uničiš.

Bog Oče, včasih sem preveč utrujen, da bi se oziral še na pravila in dobre navade. Prosim te, da bi s svojimi otroki lahko ne glede na utrujenost vztrajal v ljubeči disciplini in si prizadeval ohranjati strukturo svojega doma. Amen.

5.7 Preveč sprememb

Prekmalu in prehitro ustvariti preveč sprememb v življenju otrok je še ena napaka, ki jo ločeni starši pogosto naredijo. "Prehitre spremembe so velika napaka," pravi dr. Archibald Hart. "Otroci potrebujejo čas za prilagajanje. Ta je odvisen tudi od njihove starosti. Še posebno zahtevno je obdobje od 5. do 14. leta."

Dr. Bob Barnes pravi: "Tisti od staršev, ki je ostal z otroki, se zaradi jeze in bolečine pogosto prehitro odloči, da bo z eno potezo zminiral družinski sistem podpore. Hoče oditi in se hitro odseli drugam. Otroci nujno potrebujejo družinsko podporno strukturo. Zato se je treba pred velikimi odločitvami vedno umiriti."

Ali morda načrtujete spremembe, ki bi bile lahko uničujoče za vaše otroke? Ali jih lahko prestavite na poznejši čas?

Starši pa delajo še eno napako: ne opazijo izgube obredja. Otroci imajo obrede, ki jih odrasli ne prepoznajo. Starševski pozdrav vsako jutro je za otroka točka povezave ali obred. Ko odidejo, je konec tudi obreda. Tisti od staršev, ki ostane, ne more nadomestiti onega, ki je odšel. Lahko pa razvije novo obredje. Če starši za otroke ne razvijejo zdravih obredov, lahko otroci sami razvijejo nezdrave obrede (Linda Jacobs).

Zamisli pridnega prinašajo vedno dobiček, kdor je zaletav, pa je vedno v pomanjkanju. (Prg 21,5)

Lahko tudi rečemo: "Skrbno načrtovanje vas na dolgi progi postavi na čelo, naglica in zaletavost pa vas potisneta še bolj nazaj."

Bog Odrešenik, naj moje odločitve temeljijo na skrbnem načrtovanju in modrosti. V teh zmedenih časih varuj srce in duha mojih otrok. Amen.

Utrinek: **VSI SVETI**

Pripravil: Vili Granda

V vzhodni Cerkvi so že v 4. stoletju praznovali spomin vseh svetih mučencev. Obhajali so ga spomladi v povezanosti z veliko nočjo, ker so se zavedali, da k dovršitvi Kristusovega poveljanja spada tudi poveljanje njegovih udov.

Pod vplivom vzhodne Cerkve so proti koncu 6. stoletja uvedli praznik vseh mučencev tudi v Rimu. Papež Bonifacij IV. pa je 13. maja leta 610 rimski tempelj Pantheon posvetil Devici Mariji in vsem mučencem.

Vsi sveti – kot praznik

Misel o praznovanju vseh svetnikov (in ne več samo mučencev) je dobila oprijemljiv izraz, ko je papež Gregor III. (731-741) pri Sv. Petru v Rimu posvetil posebno kapelo v čast Odrešeniku, njegovi Materi, vsem apostolom, mučencem in vsem svetnikom.

Vsi sveti 1. november

Papež Gregor IV. (827-844) je praznik s 13. maja preložil na 1. november in ukazal, naj se slovesno praznuje v vesoljni Cerkvi. Prvo pričevanje, da so v Rimu praznik vseh svetnikov obhajali 1. novembra, pa imamo že iz časa pred letom 800.

Razlogi, zakaj je Cerkev uvedla praznik vseh svetih, nastajajo že kmalu po uvedbi: število svetnikov je tako naraslo, da se ni bilo več mogoče spominjati vsakega posebej v bogoslužju.

Na praznik vseh svetih se spominjamo predvsem tistih nešteti nebeških izvoljencev, katerih na zemlji skrite, a pred Bogom in v resnici velike svetosti nihče ni poznal in priznal.

Morda so živeli med nami, pa nismo vedeli, kaj je v njih ustvarila Božja milost. Znali so namreč z Božjo pomočjo tisto posvečenje, ki so ga pri krstu prejeli, v življenju ohranjati in izpolnjevati (prim. C 40).

Vsi sveti – veseli praznik

Praznik vseh svetih je vesel praznik, ki vlije vsako leto veliko tolažbe in poguma vsem, ki so se podali na pot Kristusovih blagrov, da morejo s potrpežljivostjo in ljubeznijo zmagovati nad svojimi notranjimi in prav tako zunanjimi bridkostmi in težavami (prim. C 8).

To je slovesni godovni dan naših dragih, v Kristusu starejših bratov in sester, ki so dober boj izbojevali, tek dokončali, vero ohranili (prim. 2 Tim 4,7).

Zdaj se radujejo v neizrekljivem in veličastnem veselju (prim. 1 Pt 1,8), s svojim zgledom svetijo tudi nam, kažejo kako priti do zmage in nas podpirajo s svojo priprošnjo, ki je v zelo veliko oporo naši slabosti.

Bogoslužje potujoče Cerkve se na ta praznik pridružuje nebeški Cerkvi in z njo vred povečuje Gospoda, ki je vir svetosti in slava izvoljenih. To izraža tudi praznični hvalospev:

Danes v duhu gledamo tvoje sveto mesto,
nebeški Jeruzalem, ki je naša domovina.
Tam te obdajajo množice naših srečnih bratov in sester
in te vse veke slavijo.
Radujemo se povečanja vseh svetih članov Cerkve
in ob njihovem zgledu in priprošnji
v veri potujemo obljubljeni sreči naproti.

Original na: <http://alfaiomegaduhovniforum.forums-free.com/vsi-sveti-spomin-na-nase-drage-pokojne-in-vseh-vernih-dus-t3414.html>

Medsebojni odnosi:	Vzgoja otrok s podporo nekdanjega partnerja, I. del
Pripravil:	Vili Granda

Skupno starševstvo tudi po ločitvi

Original na strani: http://www.helpguide.org/mental/coparenting_shared_parenting_divorce.htm

Ko se odločimo za ločeno življenje oz. za ločitev, v zakonu ali razmerju pa so se nam rodili otroci, moramo nujno pomisliti, kdo in kako jih bo vzgajal naprej. Ločitev res pomeni konec partnerskega odnosa, ne pa konca starševstva in zato tudi ne konca družine. Odrasli osebi, ki sicer v skupnem razmerju ne zmoreta preživeti, lahko še zmeraj sodelujeta kot starša, tako pa podarita otrokom najboljše možnosti za razvoj in osebno rast. Skupno starševstvo torej predstavlja trud nekdanjih partnerjev, da po ločitvi še najdeta dovolj poguma in odločnosti za skupno opravljanje starševske vloge in za vzajemno skrb v dobro svojih otrok. Če izberemo takšno obliko starševskega odnosa, bomo dolgoročno vsem vpletenim zagotovili prednost pri osebnotnem razvoju, hkrati pa ublažili posledice, ki jih je ločitev pustila na otrocih. Morda lahko tako vzpostavimo nove in dolgotrajne zdrave medsebojne odnose.

KAJ JE SKUPNO STARŠEVSTVO

Večina ločenih staršev želi biti še naprej vključenih v vzgojo in življenje svojih otrok. Skupno starševstvo je delitev starševske vloge in starševske odgovornosti med oba nekdanja partnerja, čeprav živita v različnih gospodinjstvih. Gre za odločitev obeh, da bosta postavila na prvo mesto blagor svojih otrok ter da jim bosta vzajemno zagotavljala skrb in varnost, ki jo potrebujejo. Načrtovanje skupnega starševstva naj bo jasno, praktično in prilagojeno zmožnostim obeh novih gospodinjstev.

Ko govorimo o skupnem starševstvu, govorimo torej o skupnem načrtovanju starševskih dejavnosti in obveznosti, o starševskem partnerstvu, ki zagotavlja polno oskrbo in blagor otrok. Večina strokovnjakov meni, da otroci lažje preživijo ločitev in da so posledice pri njih manjše, če oba starša tudi po ločitvi dejavno sodelujeta v njihovem življenju, če je skrb zanje vzajemna in če otrok ne izkoriščata za reševanje lastnih problemov in konfliktov. V nekaterih državah ZDA je že uzakonjeno, da morata starša ob ločitvi sodišču predstaviti usklajen načrt skupnega starševstva. Pri nas v Sloveniji se takšen dogovor lahko pripravi s pomočjo Centrov za socialno delo.

ZAKAJ JE SKUPNO STARŠEVSTVO ZA OTROKA NAJBOLJŠA REŠITEV

Otroci z ločenimi starši imajo še vedno povsem enake potrebe kakor otroci iz urejenih družin – potrebujejo občutek varnosti, ljubezen in zaščito. Ločitev ustvari pri njih močan občutek negotovosti, ogroženosti – skupna družina, pa kakršna koli je že bila, je prenehala obstajati. Najpomembnejše, kar jim lahko podarimo v tem obdobju, je, da jih bomo imeli še naprej enako radi vse življenje. Če vzpostavimo dogovorni način skupnega starševstva, otrokom najjasneje pokažemo, da bodo pri nas še naprej na prvem mestu.

Otroci staršev, ki med seboj ohranijo sodelujoč in odkritosrčen odnos:

- čutijo varnost in ljubezen, ko vidijo, da starša sodelujeta pri njihovi vzgoji, tako da se bodo lažje prilagodili na novo življenje po ločitvi in bodo negativne posledice ločitve pri njih manjše,
- se od staršev naučijo, kako reševati probleme, kako pri tem sodelovati in se prilagajati,
- so v prednosti zaradi urejenega okolja, jasnih pravil in dveh parov oči, ki bedijo nad njimi.

Iz našega odnosa, dejanj in sodelovanja pri starševstvu bodo naši otroci spoznali, da so pomembnejši od spora, ki je povzročil ločitev; in razumeli, da so ohranili ljubezen obeh, čeprav so se okoliščine zelo spremenile.

Skupno starševstvo in mešane družine

Če se je naš bivši zakonec ponovno poročil ali se misli ponovno poročiti, je skupno starševstvo lahko tudi v pomoč pri vzpostavljanju nove mešane družine. Če so otroci sprejeli nova pravila in se prilagodili novemu okolju, se bodo tudi lažje vključili v novo gospodinjstvo. Dober odnos glede starševstva med nami in našim bivšim zakoncem bo otrokom pokazal, da bomo kot starši še naprej prisotni, ne glede na to, v kakšni obliki družine bodo živeli.

STARŠEVSKI NAČRT

Najbolje je, če lahko zagotovimo podobno dinamiko življenja in podobne običaje, kakršne so otroci imeli v enoviti družini. S svojim bivšim zakoncem moramo sprejeti odločitve, kakšna bo odgovornost in kakšne bodo pravice katerega od obeh glede skupnih otrok, in dodatno obdelati vse rešitve, pri katerih ni popolnega strinjanja.

Starševski načrt naj obsega:

- uradno skrbništvo nad otroki in načrt obiskov,
- vzgojo otrok,
- finančno vzdrževanje otrok,

- skrb za zdravstveno varstvo otrok,
- disciplino in hišna pravila,
- počitnice, praznike in posebne priložnosti,
- načine in usmeritve za sprejemanje odločitev.

Dober načrt skupnega starševstva mora biti prilagodljiv, da ga lahko prikrojimo glede na okoliščine in morebitne spremembe. Spodaj je predstavljena pot, po kateri lahko takšen načrt izdelamo podrobno.

VRSTE USPEŠNEGA SKUPNEGA STARŠEVSTVA

Bivša sozakonca se morata dogovoriti, kako se bosta odkrito in učinkovito dogovarjala. Za doseganje uspešnega načrta skupnega starševstva morata sodelovati! Morda bo to naporno in trdo delo, a se splača.

Pri skupnem starševstvu lahko uveljavimo obnašanje, ki kot osnovno pravilo velja tudi v urejenih družinah:

- bodimo spoštljivi do nekdanjega partnerja,
- rešujmo probleme in konflikte na štiri oči, ne vpričo otrok,
- ne pritožujmo se nad našim bivšim partnerjem vpričo otrok, o njem ne govorimo nič slabega niti ga ne zaničujemo – za to lahko uporabimo svojo družino, prijatelje ali terapevte,
- ne uporabljajmo otrok za prenašanje sporočil med nami in nekdanjim partnerjem,
- zagotovimo otroku, da bova kot starša pazljivo in pozorno prisluhnila njegovim potrebam in željam.

KONFLIKT IN NEGATIVNA ČUSTVA KOT OVIRA PRI SKUPNEM STARŠEVSTVU

Nepomirjena jeza in strah zaradi partnerskega brodoloma sta velika ovira pri skupnem starševstvu. Zares nam je lahko v izziv prav to, da poskušamo ločiti svoje doživljanje v trenutkih ločitve od tega, kako udeležati starševstvo. Čeprav je videti težko ali celo nemogoče, je vendar uresničljivo: tudi če z našim nekdanjim partnerjem ne zmoremo najti skupnega jezika v ločitvenih okoliščinah, morda lahko sprejmemo, da ob pomoči svetovalca ali drugega strokovnjaka najdemo voljo za dogovor o starševstvu v korist naših otrok. Četudi naše potrebe niso izpolnjene, pomislimo na potrebe in želje naših otrok, tako da ti niso postavljeni v središče spopada v ločitvenem procesu.

Opozorilo: v nekaterih primerih skupno starševstvo ni izvedljivo, predvsem tam ne, kjer je bilo doma družinsko nasilje, zloraba otrok ali opojnih snovi in morebitne duševne bolezni.

Izberite boljšo pot, če je mogoča

Če se z nekdanjim partnerjem ne moreta sporazumeti o ničemer, pomislite na koristi otrok, na to, kaj bi bilo zanje najpomembnejše. Naši otroci bodo zelo veliko pridobili, če jim bomo omogočili, da jih bo spremljala na življenjski poti ljubezen obeh staršev. Skupno starševstvo morda lahko razumemo celo kot začasno rešitev. Ko bodo otroci odrasli, nam ne bo treba iz dneva v dan biti bitk z nekdanjim partnerjem glede finančne in druge podpore, ampak jim bomo dopustili, da imajo v svojem življenju še drugega starša. Poskušajmo zagotoviti dolgotrajen in dober odnos med svojimi otroki in drugim staršem, tako da vsaj za ta čas damo na stran stare zamere in negativna čustva.

Skupina SRCE v javnosti

Udeležili smo se misijona 12. novembra 2010 v Dornberku (p. Viljem LOVŠE in Marija Cigoj)

in

Nikodemovih večerov 16. novembra 2010 v Mariboru (p. Viljem LOVŠE, Marija Cigoj in Vili Granda).

Odmevi:
Pripravil: Tatjana Zagoršak

KOSTANJČKOV PIKNIK

V nedeljo sem se s svojimi tremi otroki podala na kostanjčkov piknik, ki ga je organizirala skupina Srce. Proti poldnevu se je na široko prikazalo sonce in jesenske barve so še bolj zažarele, kakor nalašč za naše skupno druženje.

V Trzinu nam je naša gostiteljica Marija toplo odprla vrata svojega doma. Miza sredi vrta je bila obložena s sladkimi dobrotami in pridne roke so pripravljale kostanj za peko. Sledilo je rokovanje drug z drugim, in čeprav nisem skoraj nikogar poznala, me je prijetno presenetila odprtost in pristnost skupine. Kaj hitro sem našla sogovornike, s katerimi smo si delili naše življenjske zgodbe. Vsem nam je skupna nit bolečina izgube oz. ločitev od ljubljene osebe. Izkušnja nas je vsakega po svoje preobrazila oz. nas še preobraža.

Tudi otroci so se med seboj hitro ujeli, sama sem se preizkusila v hoji s hoduljami. Bilo je prav zabavno. Po sladkanju in kramljanju smo se odpravili na kratek pohod po okoliškem gozdu. V enem trenutku me je prešinil občutek povezanosti, kakor da smo vsi ena družina. Čisto vsak od vas me je s svojo zgodbo obogatil in lahko bi napisala še in še. Nazaj grede je Igor te naše skupne trenutke ovekovečil s fotoaparatom, s Tonetom pa sva zapela pesem Mariji kot molitev, da naj nas vedno spremlja na naši poti.

Naj strnem: le gibanje po poti je življenje. Hoja po hribih, tek skozi gozd, premikanje skozi knjige, pogledi v prihodnost in vmes hip, ki ga živiš in čutiš, da si tukaj in zdaj tako polno in mogočno, da nisi le odsev ... da bodo tvoje sledi ostale, ker ljubiš in si ljubljen in ker tako močno želiš, da že samo tvoje hotenje izpolnjuje tvoje bivanje do popolnosti.

Življenje je lepo, če ga živiš v vseh barvah palete. Vse ima svoj čas ... čas za veselje, čas za žalost itd. Naučiti se biti s tem, kar je in kar imaš v danem trenutku, je pot v srce.

Se pomiriti z njim in iz tega črpati moč. Šele takrat znaš zares ljubiti in se podarjati drugim brez sebičnih motivov. Moj moto: "Ni tvoje, da iščeš ljubezen, ampak da odstranjuješ ovire, ki ne dovoljujejo, da ljubezen pride."

Srčki, radost in veselje naj vas vedno spremljata!

Ne zanima me, s čim se preživljaš.

Hočem vedeti, po čem hrepeniš in

ali si upaš sanjati o izpolnitvi svojega srčnega hrepenenja.

Ne zanima me, koliko si star.

Hočem vedeti, ali boš tvegala, da te bodo imeli za norega na ljubezen, na sanje, na pustolovščino, ki se ji pravi biti živ.

Ne zanima me, kateri planeti so v kvadratu s tvojo luno.
Hočem vedeti, ali si se dotaknil središča svoje bolesti ali
so te doživeta izdajstva odprla
ali pa si postal stisnjen in zaprt iz strahu pred novim trpljenjem.

Hočem vedeti, ali se znaš družiti z
bolečino, mojo ali tvojo lastno,
ne da bi jo želeli skriti, ublažiti ali
odpraviti.

Hočem vedeti, ali znaš živeti z
radostjo, mojo ali tvojo lastno;
ali znaš razposajeno plesati in
dovoliti,

da te zanos preplavi do konic prstov
na rokah in na nogah,
ne da bi naju opominjal, da morava
biti previdna, realistična ali
da se morava zavedati omejenosti
človeškega bivanja.

Ne zanima me, ali je zgodba, ki mi
jo pripoveduješ, resnična.

Hočem vedeti, ali si sposoben nekoga razočarati, da bi ostal zvest sebi.

Pesem iz uvoda knjige Duhovna inteligenca Danah Zorah, napisana po navdihu Oriaha Gorskega sanjača, indijanskega poglavarja

Odmevi:	Obiranje oljk
Pripravila:	Zdenka Ribnikar

V soboto, 24. 10. 2010, smo se po Izijevi zaslugi zbrali pred cerkvijo sv. Jožefa v Ljubljani, kakor je naša stara navada. Bilo nas je sedem: Izi, Alenka z malo nečakinjo, Cvetka s sinom Janezom, Ivana in jaz. Začelo se je bolj klavrno, saj Alenkin avto po tistem, ko ga je malo krivo parkirala, ni hotel več vžgati. Odločili smo se, da ga pustimo kar tam in da bo Alenka poklicala na pomoč svojega brata pozneje.

Spravili smo se v Izijev in moj avto ter se odpeljali proti ne preveč sončni Primorski.

Hitro smo prispeli v Koper in v drugem poskusu sem tudi jaz našla oljarno Hrovatin. Na dvorišču nas je že čakala prijazna »tamlada« Mateja, ki nam vsako leto omogoči obiranje oljk.

Človek se ob njej takoj počuti domače, z Izijem sta pa tako ali tako že stara naveza.

Spet smo se usedli v avto in se odpeljali za Matejo v Kampel, vas nad Kopro. Tam imata posestvo dedek in babica njenega moža Davida. Pred hišo na veliki mizi nas je čakala jutranja kavica in piškoti. Ko smo se malo podprli, smo odšli v olčnik blizu hiše. V plastične gajbice smo dajali ročno obrane plodove, pod več ja in polnejša drevesa pa smo pogrinjali mreže in trgali oljke z vej s posebnimi grabljicami. Delo ni preveč naporno, ker grabljice pomagajo doseči tudi višje veje. Najvišje pa je David z dedkom obiral strojno – z večjimi grabljami, priključenimi na traktor, se oljčni sadeži trgajo z vej s tresenjem. S podstavljenih mrež smo jih pobrali in naložili v gajbe, David pa jih je stresal v velikanski zaboj na tovornjaku. Mreže smo potem namestili pod druga, še neobrana drevesa.

Vmes, med delom smo si privoščili sladke fige, ki so bile še na drevesu v naši bližini. Tudi Alenkina nečakinja je vztrajno delala in ni bilo slišati nobenega naveličanega glasu. Proti koncu je dobila prijateljico, ki je prav tako prišla obirat oljke z mamo. Deklici sta bili potem zaposleni z domačim psičkom po imenu Zverina.

Bližala se je tretja ura in začeli smo čutiti utrujenost in lakoto. Na dvorišču so nam postregli z res dobrim domačim kosilom. Za prvo jed smo imeli *bobiče* – primorsko zelenjavno juho s koruzo, nato pa pečeno meso, pražen krompir in solato. Kosilo je pripravila Davidova nona. Je prava primorska gospa, ozaljšana z

nakitom in zelo zgovorna. Povedati moram še, da smo sedeli na dvorišču pod velikim drevesom kakija, ki je bil poln lepih oranžnih sadežev. Res čudovit prizor.

Po kosilu smo se odpeljali nazaj v Koper do oljarne. Tudi naše obrane oljke so pripeljali. Ves čas je bila z nami Mateja, pridno je delala in odgovarjala na vprašanja, ki so se nam porajala. Razkazala nam je oljarno in razložila potek predelave. To je moderna oljarna: oljke se stresejo v veliko odprtino in potem gre vse samodejno do končnega izdelka, ki je zlato zelene barve, prijetnega vonja in rahlo trpkega okusa.

Zraven oljarne imajo na novo urejen manjši muzej in prostor za degustacijo olja. Mateja nam je pokazala še najnovejšo pridobitev: peč za ogrevanje oljarne z oljčnimi koščicami. Iz mase, ki ostane po stiskanju olja, s posebnim strojem izločijo koščice in jih posušijo. Nato jih uporabijo za kurjenje peči, saj imajo veliko energetsko vrednost.

Izvedeli smo res veliko zanimivega in v Matejini družbi preživeli prijeten dan. Za svoje obiranje je vsak dobil stekleničko ekstradeviškega oljčnega olja Hrovatin. Potem pa še skupinska slika pred oljarno. Prijetno utrujeni in polni lepih vtisov smo se odpeljali proti Ljubljani.

Hvala, Izi, za tako prijeten dan. Če bi se tudi vi radi imeli lepo, se nam drugo leto pridružite.

Odmevi: **NA MAGDALENSKI GORI, PRI CVETKI IN PRI MARTI**
Pripravila: Marjanca Kos

V nedeljo, 14. novembra, so bila vrata hiše Cvetke Lavrič na široko odprta. V njej se je zbralo petnajst članov skupine Srce, ki smo se odzvali Cvetkinemu vabilu k blagoslovu njenega stanovanja in kratkemu peš romanju na Magdalensko goro.

V stanovanju je dišalo po kadilu, ko je p. Vili začel obred blagoslova. Tudi predmeti in prostori so pomemben del našega življenja, zato je prav, da jih blagoslovljamo. V molitvi smo prosili, da bi bila hiša, katere gostje smo bili, prostor srečevanja z Bogom. Po okusni malici in kavi smo odšli najprej v župnijsko cerkev Šmarje - Sap. Gospod župnik dr. Bojan Korošak nas je prijazno sprejel ter nam predstavil bogato zgodovino cerkve in župnije. Ogledali smo si tudi Turnček, utrdbo iz časov turških vpadov, v kateri je danes muzej.

Nato smo krenili na Magdalensko goro. Naša kolona se je razkropila, v skupinicah po dva, trije, štirje smo hodili, klepetali in drug z drugim delili dogodke našega življenja. Po slabi uri hoje smo dosegli vrh. Pričakala nas je odprta osvetljena cerkev in prijazen par, domačina, ki sta poskrbela za naš obisk. V cerkvi smo imeli sv. mašo. Iz te maše in pridige patra Vilija, ki nam zna približati Božje oznanilo, saj pozna naše poti,

bomo v prihajajočih jesenskih dneh, ki bodo lahko tudi turobni in mrzli, zajemali moč in veselje za hojo naprej. Po maši nam je g. Marko Janežič spregovoril o cerkvi in njeni zgodovini. Zunaj smo prisluhnili še predstavitvi tega območja, ki je bilo poseljeno že v železni dobi. Še sonce je malo posijalo, mi pa smo uživali v razgledu z vzpetine. V zahvalo smo mu izročili sliko Magdalenske gore, ki je nastala pod Cvetkinimi slikarskimi prsti. Slike se je vidno razveselil in dejal, da si je že dolgo želel. Pot navzdol je hitro tekla.

Ogledali smo si tudi prav posebno kapelo Pri treh križih – Kalvarijo v Tlakah, ki je bila letos obnovljena. Potem smo se vrnili v Cvetkino hišo, kjer je bila pripravljena prava pogostitev. Vsi smo si bili edini, da tako dobrega segedina še nismo jedli. Sledil je sproščen klepet, ki smo ga prekinili in nadaljevali pri Marti Fackovič doma.

Tudi Martino novo, sodobno opremljeno stanovanje je p. Vili blagoslovil. Med našim obiskom se je napolnilo z molitvijo in pesmijo. Uživali smo v dobrotah, ki nam jih je pripravila Marta, in v molitvi prosili za Ivano, ki bi morala biti z nami, a je resno zbolela.

Bogu hvala za to prijetno nedeljo. Hvala Cvetki in Marti, ki sta skrbno pripravili naše srečanje in nas bogato pogostili. Hvala tudi p. Viliju, ker je bil z nami. Ob takih dneh lahko živo začutimo, kako se nam Bog daruje tudi po človeku.

Odmevi: **Izdelava voščilnic**
Pripravila: Bernarda Rifel

V ponedeljek, 4. 10. 2010, je potekala delavnica izdelave voščilnic, ki jih namenjamo za godove, rojstne dneve in zahvale našim članom. Štiri udeleženke smo se zbrale pri Sv. Jožefu in ustvarjale pod vodstvom Marije Bajec, ki je pripravila materiale in vse potrebno za izvedbo delavnice. Ob delu je vladalo prijetno vzdušje in čas je hitro mineval ob spoznavanju novih likovnih tehnik. Nastalo je kar nekaj izdelkov. Treba je bilo še pospraviti priložnostni atelje, nekatere pa so se želele udeležiti maše ob godu Frančiška Asiškega.

Koledar prireditev v DECEMBRU IN JANUARJU

- Od ponedeljka do četrтка je v Duhovnem središču sv. Jožefa spovedovanje in možnost osebnega pogovora. **Urnik spovedovanja – delavniki od 17.00 do 18.40:** ponedeljek: p. Silvo Šinkovec; torek: p. Mio Kekić; sreda: p. Vili Lovše ali p. Ivan Platovnjak; četrtek: različno; prvi petki: p. Silvo Šinkovec.
- Seminar: **Šola molitve in meditacije: 3.-5. 12. 2010** v Ilirski Bistrici – samostan Šolskih sester de NOTRE DAME, Vodnikova 13 a, 6251 Ilirska Bistrica – Trnovo. Prijave in info: jerneja.burja@rkc.si.
- Vikend seminar: **Spodbujanje razvoja samozavesti in samospoštovanja: Ljubljana, petek 14. 1. (18.00-21.00); sobota 15. 1. (9.00-17.00); nedelja 16. 1. 2011 (9.00-13.00).** Duhovno središče sv. Jožefa, Cukaletova dvorana (vhod z dvorišča z Zarnikove ulice). INFO: [Prijave](#), 01/43 83 987; dkps.seminarji@gmail.com.

- **Skupno praznovanje božične skrivnosti z jezuiti**

Ignacijev dom duhovnosti pri sv. Jožefu v Ljubljani vabi na skupno praznovanje božične skrivnosti z jezuiti. Program prinaša duhovno druženje ob prazniku Učlovečenja (spominjanje darov, zahvaljevanje, molitev, pogovor, maša, češčenje Najsvetejšega).

Skupaj bomo praznovali od 24. do 26. decembra 2010. Z vami bomo jezuiti: p. Jožko Zajec, p. Ivan Platovnjak in p. Vili Lovše.

Informacije in prijave vsak delovni dan med 8. in 14. uro po tel. 051 613 374, 01 23 22 077 ali po elektronski pošti: zsi@rkc.si.

- **Skupaj v novo leto:** Ignacijev dom duhovnosti vabi na skupno praznovanje novega leta "Skupaj v prihodnost". Skupaj bomo opravili pregled preteklega leta, se zahvalili v evharistiji, lahko prejeli zakrament odpuščenja, nato pa načrtovali glavne drže in stopne kamne v novem letu. Srečanje bo potekalo ob pogovoru in druženju od 31. decembra 2010 do 1. januarja 2011. Z vami bomo patri jezuiti. Informacije in prijave vsak delovni dan med 8. in 14. uro po tel. 051 613 374, 01 23 22 077 ali po elektronski pošti zsi@rkc.si.

Duhovne vaje

DUHOVNA OBNOVA ZA RAZPOROČENE

Naslov: Pridi in živi tudi ti!

Voditelj: Ivan Platiša, spec. zakonske in družinske terapije, in s. Meta Potočnik

Kdaj: od 10. do 12. decembra 2010

Kje: Hiša kruha, Inštitut za celostno rast osebnosti Sveti Duh pri Škofji Loki

Prijave: www.hisakruha.si ali 041/765-496

DUHOVNE VAJE V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU

Potekale bodo v adventu in postu, srečanja pa bodo vsako sredo po večerni maši ob 20. uri

Adventne: od 10. 11. do 22. 12. 2010 in refleksija 5. 1. 2011.

Postne: od 9. 3. do 20. 4. 2011, z refleksijo 4. 5. 2011.

Programi se bo izvajal v Ignacijevem domu duhovnosti pri sv. Jožefu v Ljubljani, Ulica stare pravde 11. Informacije in prijave pri Sonji Pungertnik vsak delovni dan med 8. in 14. uro. Tel.: 01 23 22 077, 051 613 374, e-naslov: zsi@rkc.si.

Adventna duhovna obnova

Ignacijev dom duhovnosti pri sv. Jožefu v Ljubljani vabi na adventno duhovno obnovo.

Obnova je namenjena vsem, ki se želite bolj osebno in globlje pripraviti na skrivnost učlovečenja Jezusa Kristusa, našega in mojega Gospoda. Za veselje nad dejstvom, da sem človek po Božji podobi.

Duhovna obnova bo potekala od 3. do 5. decembra 2010 in od 10. do 12. decembra 2010.

Vodi: p. Viljem Lovše. Informacije in prijave: vsak delovni dan med 8. in 14. uro po tel. št. 051 613 374, 01 23 22 077 ali po elektronski pošti na naslov zsi@rkc.si.

Odmik za moške I

Vabimo vas na duhovni vikend z naslovom "Odmik za moške I", ki bo potekal od 28. do 30. januarja 2011 v obnovljenem domu duhovnih vaj (Ignacijev dom) na Poljanah v Ljubljani.

Odmik za moške je namenjen moškim, ki želijo bolj ustvarjalno in zavestno živeti svojo moškost v odnosu do sebe, drugih, sveta in Boga. Način dela je seminarski: predavanje, osebno delo in skupni pogovor.

Vodi jezuit p. dr. Viljem Lovše.

Informacije in prijave pri Sonji Pungertnik: vsak delovni dan med 8. in 14. uro po GSM 051 613 374 ali po e-pošti na naslov: zsi@rkc.si.

Oglasi, obvestila

Srečanje skupine Srce bo v ponedeljek, 20. decembra 2010. Datumi srečanj v tem šolskem letu bodo še: 24. januarja, 28. februarja, 28. marca, 18. aprila, 23. maja in 27. junija 2011 ter poletni srečanja

- **Prostovoljne prispevke** lahko oddate na vsakem srečanju skupine SRCE **Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih nakažite na transakcijski račun Duhovnega središča sv. Jožefa št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski: v DSJ-ZSI deluje svetovalnica za pomoč ljudem v stiski, v kateri strokovnjaki pomagajo v osebnih stiskah, pri težavah v odnosih, pri vzgoji in partnerstvu, tudi razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami.

Informacije in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.

* * *

- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič Granda, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.
- **Urejena je naša spletna stran na naslovu:** <http://srce.rkc.si/>. Tam si že lahko ogledate številke glasila SRCE, novice skupine, arhivske mape, fotogalerijo ... Če želite kaj dodati, ste lepo povabljeni, da pošljete svoje prispevke Igorju Ribiču ali Viliju Grandu.